

Πρώτο... ...Ποιήματα!!!

Δεν ξέρει η αγάπη να μετρά

1

Νησιά του Αιγαίου γελαστά,
στης θάλασσας την αγκαλιά παραδομένα,
άνεμος, η ψυχή σας, δροσερός,
μοσχοβολά βασιλικό και μέντα.

2

Στην αμμουδιά σας την πλατειά,
ο χρόνος γίνεται παιδί.

Δεν ξέρει ακόμα να μετρά.

Στον κόσμο, τώρα, είναι πρωί.

3

Νησιά του Αιγαίου γελαστά,
βαρκούλα που βουλιάζει, η ζωή.
Ο πόνος, κύμα σκοτεινό,
πολέμου κεραυνός ηλεκτρισμένος.

Στην αμμουδιά σας την πλατειά,

ο χρόνος γίνεται ρωγμή.

Δεν ξέρει ο τρόμος να μετρά.

Στον κόσμο, τώρα, είν' αργά.

5

Νησιά του Αιγαίου γελαστά,
στης θάλασσας την αγκαλιά παραδομένα,

παρηγοριάς φωλιά, γίνατε εσείς,

στο φόβο, χάδι και στοργή.

6

Στην αμμουδιά σας την πλατιά,

ο χρόνος γίνεται φιλί.

Δεν ξέρει η αγάπη να μετρά.

Σκορπάει αιώνια ευωδιά.

Όλγα Λάμπρου

Της γοργόνας συντροφιά

1

Του δορυφόρου η τέχνη συνεχίζεται
θέλεις να κρύψεις, να κρυφτείς, δεν το μπορείς.
Κοιτάς στεριά, κοιτάς μπροστά, κοιτάς αλλού.
Σιδηροδρόκος παντού.

2

Άνοιξε του Αιγαίου η αγκαλιά
κλάμα θαρρείς, ουρλιαχτό ή της μάνας στεναγμός
όπως και να 'χει βασιλεύει ο πανικός
φίλε ψαρά, δώσε την ελληνική ψυχή σου,
ανθρωπισμό.

3

Τι τα θέλει τα κτερίσματα η γοργόνα;

Πάρε λίγη ομορφιά του Παρθενώνα!

Τι τα θέλει τα κτερίσματα η γοργόνα;

Εγώ νόμιζα πως ήταν Αλεξανδρομακεδόνα!

4

Κλείνω μάτια, κλείνω αυτιά, δεν το μπορώ~

Ναυαγοσώστης κολυμπά με ένα μωρό!

Είναι η ζωή δυο χτύποι καρδιάς

είναι η ζωή ένα φιλμ φαντασίας

Δεν είναι η ζωή σκηνές απελπισίας!

*Παπαδημητρίου
Ελένη-Ιωάννα Α2*